

Kendelse

afsagt af Den Særlige Klageret onsdag den 19. maj 2021 i sag:

21/12298

Advokat A kærer Retten i Lyngbys kendelse af 5. maj 2021

Ved kæreskrift modtaget af Retten i Lyngby den 6. maj 2021 har advokat A kæret Retten i Lyngbys kendelse af 5. maj 2021, hvorved advokat A blev afbeskikket som forsvarer for T1.

T1 blev ved tillægsanklageskrift nr. 1 af 6. oktober 2020 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 i forening med en medtiltalt. Den 7. oktober 2020 blev advokat A beskikket som forsvarer for T1 efter hendes ønske.

Retten i Lyngby berammede den 6. januar 2021 sagen til hovedforhandling den 28. april 2021, hvor advokat A kunne give møde.

Efter modtagelsen af tillægsanklageskrift nr. 2 af 1. februar 2021 aflyste retten den 15. februar 2021 hovedforhandlingen berammet den 28. april 2021, idet retten fandt, at hovedforhandlingen skulle afvikles over to retsdage.

Den 26. april 2021 kontaktede retten advokat A med henblik på at få oplyst mulige datoer til brug for hovedforhandlingen, og retten tilkendegav i den forbindelse, at hovedforhandlingen kunne berammes den 31. maj og 1. juni 2021.

Advokat A meddelte retten, at det ikke var muligt at give møde den 31. maj eller den 1. juni 2021, men tilbød flere alternative datoer frem til august hhv. den 4., 21., 22. og 23. juni, den 5., 6., 7., 8. og 9. juli 2021 samt 16 øvrige dage i august og september.

Retten hørte herefter advokat A om en eventuel afbeskikkelse og afsagde den 5. maj 2021 kendelse, hvor retten bl.a. oplyste, at det ikke var muligt at beramme sagen på de oplyste datoer, og bestemte, at advokat A blev afbeskikket som forsvarer. Det fremgår af rettens kendelse bl.a.:

”Retten skal udtale:

Sagen vedrører T2, født den 5. december 2002, og T1, født den 25. marts 2005, som begge er tiltalt for vold efter straffelovens § 244, stk. 1. Herudover er T2 tiltalte for ulovlig tvang, afpresning og vidnetrusler.

Sagsbehandlingstiden ved afbeskikkelse af advokat A vil være omkring 4 måneder kortere, end den ellers ville være.

Efter en samlet vurdering af det bestående klientforhold og forsvarerens hidtidige arbejde i sagen, sagens karakter, hensynet til den medsigtede og de forurettede finder retten, at betingelserne i retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2, for at tilbagekalde beskikelsen af advokat A som forsvarer for T1 er til stede. Det af advokat A anførte om det øvrige berammelsesforløb, kan ikke føre til et andet resultat.

Hvorfor bestemmes:

Advokat A afbeskikkes som forsvarer for T1.”

Hovedforhandlingen blev efterfølgende berammet til den 31. maj og 1. juni 2021.

Retten har henholdt sig til afgørelsen.

Anbringender

Advokat A har anført navnlig, at betingelserne for at afbeskikke ham ikke er opfyldt, og at kendelsen blev afsagt på et forkert grundlag. Det skyldes primært rettens forhold, at sagen ikke har kunnet omberammes med ham som forsvarer, idet retten aflyste den oprindeligt berammede hovedforhandling uden høring af ham og først mere end 2 måneder senere på ny rettede henvendelse om berammelsen med kun ét forslag til tidspunktet for hovedforhandlingen ca. 1 måned senere. Han har tilbudt 9 mulige datoer for hovedforhandlingen inden sommerferien og 16 datoer i august og september 2021.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne for afbeskikkelse efter retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2, er opfyldt. Efter lovbemærkningerne er det væsentlige ikke, hvorvidt der er noget at bebrejde forsvareren, men om forsvareren objektivt set er årsag til forsinkelsen. Herefter og under hensyn til den medtiltalte og de forurettede, samt til T1s unge alder, bør advokat A afbeskikkes som følge af den forsinkelse af sagen, der ellers kan forventes.

Retsgrundlaget

Retsplejelovens § 735, stk. 3, har følgende ordlyd:

”Stk. 3. En person kan ikke beskikkes til forsvarer, hvis

...

2) den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling.”

§ 735, stk. 3, blev indført ved lov nr. 714 af 8. juni 2018 om ændring af retsplejeloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i straffesager), der trådte i kraft den 1. juli 2018. Formålet med lovændringen er overordnet at bidrage til en nedbringelse af sagsbehandlingstiden i straffesager, da det er vigtigt for retssamfundet generelt og for både forurettede og tiltalte, at hver enkelt straffesag behandles rigtigt, effektivt og med den fornødne hurtighed.

Af de specielle bemærkninger til retsplejelovens § 735, stk. 3 (Folketingstidende 2017-18, Tillæg A, lovforslag nr. L 204, side 28-30), fremgår bl.a.:

”I *stk. 3* foreslås det, at en person ikke kan beskikkes til forsvarer, hvis der er påviselig risiko for, at den pågældende vil hindre eller modvirke sagens oplysning (*nr. 1*), eller den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling (*nr. 2*).

...

Det foreslåede nr. 2 om, at den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er en ændring af det gældende § 733, stk. 2, 1. led, og det er hensigten, at den foreslåede regel skal have et videre anvendelsesområde end den gældende regel.

Det er således hensigten med det foreslåede § 735, stk. 3, nr. 2, at hensynet til sagsbehandlingstiden fremover skal vægtes tungere i forhold til sigtedes frie forsvarervalg, end det er tilfældet i dag.

Det forudsættes således, at en person som udgangspunkt ikke kan beskikkes til forsvarer, hvis den pågældendes medvirken forventes at medføre en forsinkelse på mere end 6 uger i sammenligning med, at en anden forsvarer beskikkes. Det forudsættes endvidere, at i særligt prioriterede sager (vov-sager) kan en person ikke beskikkes til forsvarer, hvis den pågældendes medvirken forventes at medføre en forsinkelse på mere end 3 uger i sammenligning med, at en anden forsvarer beskikkes. Med hensyn til afgrænsningen af, hvad der skal anses for en særligt prioriteret sag (vov-sag), henvises til pkt. 2.1.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det forudsættes endvidere, at i tilfælde, hvor retten har foreslået et passende antal tidspunkter for hovedforhandlingen, og den ønskede forsvarer ikke kan møde hverken på de tidspunkter, retten har foreslået, eller på tidligere tidspunkter, kan den pågældende som udgangspunkt ikke beskikkes til forsvarer, hvis det forventes at medføre en forsinkelse på mere end 4 uger i sammenligning med, at en anden beskikkes til forsvarer. I særligt prioriterede sager forudsættes det, at den ønskede forsvarer i sådanne tilfælde ikke kan beskikkes, hvis det forventes at medføre en forsinkelse på mere end 2 uger i sammenligning med, at en anden beskikkes til forsvarer.

Det er hensigten, at 6-ugers-grænsen og 4-ugers-grænsen skal være et fast udgangspunkt, der kun kan fraviges, hvis sagen forventes at være så langvarig, at en forsinkelse på mere end 6 uger eller 4 uger relativt set må anses for mindre væsentlig. Som eksempel kan nævnes en sag, hvor hovedforhandlingen i bedste fald først forventes at kunne være afsluttet 12 måneder

efter fastsættelsen af tidspunktet for hovedforhandlingen. I en sådan sag må en forsinkelse på f.eks. 2 måneder anses for mindre væsentlig.

Det er endvidere hensigten, at 3-ugers-grænsen og 2 ugers-grænsen i særligt prioriterede sager skal anvendes strikt, når § 735, stk. 3, nr. 2, anvendes direkte, dvs. når det skal vurderes, om en indtrædende forsvarers medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling. Derimod er det hensigten, at der skal anlægges en helhedsvurdering, hvor andre omstændigheder også inddrages, når § 735, stk. 3, nr. 2, anvendes i medfør af det foreslåede § 736, stk. 1, nr. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8), dvs. når det skal vurderes, om en allerede beskikket forsvarers fortsatte medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Det er således hensigten, at når der i forbindelse med, at sigtede ønsker en bestemt forsvarer beskikket, skal foretages en afvejning mellem sigtedes frie forsvarervalg og hensynet til sagsbehandlingstiden, skal der fremover alene lægges vægt på en forventet forlængelse af sagsbehandlingstiden og på, om sagen er særligt prioriteret. I særligt prioriterede sager skal der alene lægges vægt på den forventede absolutte forlængelse af sagsbehandlingstiden. I andre sager er dette også et klart udgangspunkt, men der vil dog efter omstændighederne også kunne lægges vægt på den forventede forlængelse af sagsbehandlingstiden relativt set.

Andre omstændigheder, som efter gældende ret kan indgå i denne vurdering, skal således fremover ikke indgå særskilt i afvejningen. Dette skal ses i sammenhæng med, at hensynet til forurettede og andre vidner indirekte varetages gennem forudsætningen om, at den maksimalt acceptable forsinkelse er kortere i særligt prioriterede sager. Det skal endvidere ses i sammenhæng med, at lovgivningsmagten ved at vedtage lovforslaget forudsætningsvis fastsætter, hvordan afvejningen mellem eksempelvis hensyn til en tidligere klientrelation (i en anden sag) eller særlig ekspertise hos forsvareren generelt skal foretages over for eksempelvis hensyn til medsigtede, varetægtsfængslede eller sigtede under 18 år. Det skal på ny fremhæves, at dette gælder, når afvejningen foretages i forhold til en indtrædende forsvarer. Når afvejningen angår, om den aktuelt beskikkede forsvarer mod sigtedes ønske skal udskiftes, opstilles der ikke med lovforslaget en tilsvarende simpel og generel afvejningsregel, og der vil i sådanne tilfælde fortsat skulle foretages en helhedsvurdering i den konkrete sag, jf. ovenfor og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

...

Endelig bemærkes, at det i et vist omfang vil bero på rettens skøn, hvor meget sagsbehandlingstiden vil blive forlænget ved at beskikke den forsvarer, som sigtede ønsker, i sammenligning med, at en anden beskikkes til forsvarer. Den forventede forlængelse af sagsbehandlingstiden vil ikke altid kunne beregnes præcist på det tidspunkt, hvor beskikkelsen sker, og retten vil derfor skulle skønne herover. Retten vil i praksis også være overladt et vist skøn med hensyn til, hvad der kan anses som et passende antal foreslåede tidspunkter for hovedforhandlingen, og dermed om de korte eller de lange frister skal anvendes (2 eller 4 uger over for 3 eller 6 uger). Selv om retten qua lovforslagets forudsætninger er bundet af faste afvejningsregler, vil rettens afgørelse samlet set dermed alligevel kunne indeholde et element af skøn.

...

Årsagen til, at den ønskede forsvarers medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er uden betydning. En forsvarers beskikkelse vil således under i øvrigt tilsvarende omstændigheder kunne nægtes, uanset om forsinkelsen skyldes, at forsvareren er optaget af andre sager på de relevante dage, eller at forsvareren har lovligt forfald.

Den foreslåede bestemmelse og de anførte forudsætninger gælder også i sager med flere tiltalte og flere forsvarere. I sådanne tilfælde vil det i et vist omfang bero på et skøn, hvilken eller

hvilke af flere forsvarere der vil være den primære årsag til en væsentlig forsinkelse, og hvis beskikkelse derfor i givet fald skal nægtes. Som i sager med én forsvarer er spørgsmålet, om forsvareren objektivt set er årsag til forsinkelsen, ikke om der er noget at bebrejde forsvareren.

I betragtning af tilfældenes forskellighed bl.a. med hensyn til antallet af involverede forsvarere og hovedforhandlingens længde og de tænkelige konstellationer af, hvordan forsvarernes kalendere konkret spiller sammen, er det vanskeligt at give nærmere anvisninger, der er generelt dækkende. For at illustrere den tankegang, som retten bør benytte, kan dog nævnes et eksempel.

Hvis der skal beskikkes to forsvarere, og de sigtede har angivet ønsker om beskikkelse af to bestemte forsvarere, er der principielt tre muligheder: (1) De ønskede forsvarere beskikkes. (2) Én af de ønskede forsvarere beskikkes. (3) Ingen af de ønskede forsvarere beskikkes.

Mulighed (1) bør foretrækkes, medmindre den vil medføre en væsentlig forsinkelse sammenlignet med mulighed (2) eller (3). Tilsvarende bør mulighed (2) foretrækkes fremfor mulighed (3), medmindre mulighed (2) vil medføre en væsentlig forsinkelse sammenlignet med mulighed (3).

Er det herefter mulighed (2) der skal anvendes, bør en forsvarers beskikkelse nægtes, hvis dennes medvirken vil medføre en væsentlig forsinkelse i sammenligning med, at den anden forsvarer beskikkes. Er der ikke væsentlig forskel på den forventede sagsbehandlingstid med den ene eller den anden forsvarer, må retten efter et samlet skøn beslutte, hvilken forsvarers beskikkelse der skal nægtes. I dette skøn vil bl.a. kunne indgå bestående klientrelationer og omfanget af de forhold i sagen, de respektive sigtede er tiltalt for (hvis der er forskel). Det vil principielt kunne forekomme, at der efter et sådant samlet skøn ikke er afgørende grunde til at beskikke den ene forsvarer fremfor at beskikke den anden forsvarer. I sådanne tilfælde bør retten ikke desto mindre beslutte at beskikke én af forsvarerne.

I sager med mere end to forsvarere bør sigtedes anmodninger om beskikkelse af bestemte forsvarere imødekommes, medmindre det vil medføre en væsentlig forsinkelse i sammenligning med, at en eller flere sigtedes ønsker ikke imødekommes. Ved beslutningen om, hvilken eller hvilke forsvarere der skal beskikkes, bør vælges en løsning, som medfører en væsentligt kortere sagsbehandlingstid end alternativerne, og hvis flere alternative løsninger ikke vil medføre væsentligt forskellig sagsbehandlingstid, bør vælges den løsning, der medfører færrest afvigelser fra de ønsker om forsvarer, de sigtede har angivet.

Ved vurderingen af, om en forventet forskel i sagsbehandlingstiden er væsentlig, skal retten anvende de tidsgrænser, der er anført ovenfor (3 uger og 2 uger i særligt prioriterede sager og som udgangspunkt 6 uger og 4 uger i andre sager)."

Retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, har følgende ordlyd:

"Beskikkelsen kan tilbagekaldes, når

...

2) betingelserne efter § 735, stk. 3, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge."

Bestemmelsen i retsplejelovens § 736 blev nyaffattet ved lov nr. 714 af 8. juni 2018. Af de specielle bemærkninger til retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2 (Folketingstidende 2017-18, Tillæg A, lovforslag nr. L 204, side 31-33), fremgår bl.a.:

”Til nr. 8

...

Det foreslåede § 735, stk. 3, nr. 2, om, at den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er en ændring i forhold til det gældende § 733, stk. 2, 1. led, hvor det som nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7, er hensigten, at hensynet til sagsbehandlingstiden fremover skal vægtes tungere i forhold til sigtedes frie forsvarervalg, end det er tilfældet i dag.

...

Når der er spørgsmål om, hvorvidt beskikkelsen af en forsvarer mod sigtedes ønske skal tilbagekaldes på grund af den forsinkelse af sagen, det vil føre til, at den aktuelt beskikkede forsvarer fortsætter, jf. det foreslåede § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2, er der ligeledes tilsigtet en stramning i forhold til den gældende praksis.

Der vil ligesom i dag skulle foretages en samlet vurdering, hvori der ud over det bestående klientforhold og forsvarerens arbejde i sagen indtil nu bl.a. indgår sagens karakter, hensynet til medsigtede, forurettede og andre vidner i sagen, hensyn til varetægtsfængslede og hensyn til sigtede under 18 år. Imidlertid bør hensynet til sagsbehandlingstiden fremover vægtes tungere i den samlede afvejning.

Fremover vil der i forbindelse med, at tidspunktet for hovedforhandlingen skal fastsættes, i almindelighed være mulighed for mod sigtedes ønske at beskikke en ny forsvarer, hvis den nye forsvarers medvirken forventes at forkorte sagsbehandlingstiden i væsentlig grad. Dette gælder også i ankesager. Ved vurderingen heraf skal der bl.a. ses på forholdet mellem den forventede sagsbehandlingstid med den eksisterende forsvarer og med en ny forsvarer. Både derfor, og fordi der som nævnt også indgår en række andre hensyn i den samlede afvejning, kan det ligesom i dag ikke angives, præcis hvor lang en forkortelse af sagsbehandlingstiden skal være, før der kan beskikkes en ny forsvarer for sigtede.

Visse udgangspunkter kan dog gives. Hvis sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens afslutning kan forventes forkortet fra eksempelvis 3 måneder til 1 måned, er der tale om en så væsentlig tidsgevinst både absolut og relativt, at beskikkelse af ny forsvarer bør ske alene af den grund. I en sådan situation bør beskikkelse af ny forsvarer således ske, selv om der f.eks. er tale om en ankesag, hvor sigtede har ønsket samme forsvarer som i foregående instans, eller sigtede har haft den pågældende som forsvarer i tidligere sager. Og det anførte vil gælde, selv om der ikke i sagen er særlige hensyn til medsigtede, vidner mv.

Hvis sagsbehandlingstiden fra berammelsestidspunktet til hovedforhandlingens afslutning derimod kan forventes forkortet fra eksempelvis 9 måneder til 7 måneder, vil den tidsmæssige forkortelse af sagsbehandlingstiden ikke i sig selv kunne begrunde, at der mod sigtedes ønske beskikkes en ny forsvarer. Hvis der i sagen er tungtvejende hensyn til eksempelvis medsigtede, varetægtsfængslede, sigtede under 18 år eller vidner, vil der imidlertid også i et sådant tilfælde kunne beskikkes en ny forsvarer mod sigtedes ønske. Dette gælder i særdeleshed i særligt prioriterede sager (vvv-sager). Med hensyn til afgrænsningen af, hvad der skal anses

for en særligt prioriteret sag (vvv-sag), henvises til pkt. 2.1.3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De anførte udgangspunkter gælder også i tilfælde, hvor der helt eller delvis sker omberammelse af hovedforhandlingen, herunder hvor hovedforhandlingen forlænges med en eller flere yderligere dage. Sagsbehandlingstiden fra omberammelsen til hovedforhandlingens afslutning med den aktuelt beskikkede forsvarer vil i sådanne tilfælde skulle sammenlignes med den tilsvarende sagsbehandlingstid med en ny forsvarer.

Årsagen til, at den aktuelt beskikkede forsvarers medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, er uden betydning. En forsvarers beskikkelse vil således under i øvrigt tilsvarende omstændigheder kunne tilbagekaldes, uanset om forsinkelsen skyldes, at forsvareren er optaget af andre sager på de relevante dage, eller at forsvareren har lovligt forfald. Dette gælder også, hvis forsvareren får lovligt forfald, efter at hovedforhandlingen er berammet eller begyndt. Hvis sagen kan afsluttes væsentligt hurtigere med en ny forsvarer, vil der også i sådanne tilfælde kunne ske ombeskikkelse efter de retningslinjer, der er beskrevet ovenfor.

Ombeskikkelse kan også ske i sager med flere tiltalte og flere forsvarere. I sådanne tilfælde vil det i et vist omfang bero på et skøn, hvilken eller hvilke af flere forsvarere der er den primære årsag til en væsentlig forsinkelse, og hvis beskikkelse derfor i givet fald kan tilbagekaldes. Som i sager med én forsvarer er spørgsmålet, om forsvareren objektivt set er årsag til forsinkelsen, ikke om der er noget at bebrejde forsvareren.

...

Hvis der er berammet en hovedforhandling af to dages varighed med to forsvarere, og en af forsvarerne får lovligt forfald kort før hovedforhandlingen, er der principielt fire muligheder: (1) Hovedforhandlingen gennemføres som planlagt med en ny forsvarer. (2) Hovedforhandlingen omberammes til et senere tidspunkt med de samme forsvarere. (3) Hovedforhandlingen omberammes til et senere tidspunkt med udskiftning af en af forsvarerne. (4) Hovedforhandlingen omberammes til et senere tidspunkt med udskiftning af begge forsvarere.

Medmindre en af de tre muligheder (2)-(4) kun vil medføre en uvæsentlig forsinkelse, bør mulighed (1) foretrækkes, hvis den kan lade sig gøre. Det forudsætter, at retten kan finde en forsvarer, der kan give møde til den berammede hovedforhandling, og at den pågældende efter rettens skøn på forsvarlig vis vil kunne varetage sigtedes forsvar efter at være trådt til med kort varsel. Det bemærkes, at retten kan pålægge en beneficeret forsvarer, der ikke er lovligt forhindret, at påtage sig hvervet. Retten kan i en sådan situation også beskikke en mødeberettiget advokat, der ikke er beneficeret, men som er villig til at lade sig beskikke, jf. retsplejelovens § 733, stk. 1, 2. pkt. (der ikke foreslås ændret).

...

I sager med mere end to forsvarere bør rettens beslutninger om eventuel omberammelse eller ombeskikkelse baseres på tilsvarende hensyn. En berammet hovedforhandling bør så vidt muligt gennemføres, medmindre omberammelse ikke vil medføre en væsentlig forsinkelse. Ved beslutningen om, hvilken eller hvilke forsvareres beskikkelse der skal tilbagekaldes, bør vælges en løsning, som medfører en væsentligt kortere sagsbehandlingstid end alternativerne, og hvis flere alternative løsninger ikke vil medføre væsentligt forskellig sagsbehandlingstid, bør vælges den løsning, der medfører færrest ombeskikkelser."

Klagerettens begrundelse og resultat

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Jens Kruse Mikkelsen, Henrik Estrup, Kari Sørensen, Lasse Højlund Christensen og Hanne Rahbæk.

Det fremgår af retsplejelovens § 731, at retten har pligt til at sørge for, at T1 har en beskikket forsvarer, og hun er efter retsplejelovens § 730, stk. 1, berettiget til selv at vælge forsvarer, jf. herved også artikel 6, stk. 3, litra c, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse, skal have adgang til bistand af en forsvarer, som vedkommende selv har valgt. Retten kan imidlertid tilbagekalde beskikkelsen af den forsvarer, som en tiltalt har valgt, hvis det viser sig, at den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling, jf. retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, sammenholdt med § 735, stk. 3, nr. 2.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelserne, at der i en situation som den foreliggende, hvor den aktuelt beskikkede forsvarer afbeskikkes mod tiltaltes ønske i forbindelse med sagens berømmelse med henvisning til, at forsvareren vil forsinke sagen væsentligt, skal foretages en samlet vurdering. Udover det bestående klientforhold og forsvarerens hidtidige arbejde i sagen skal der i denne vurdering indgå bl.a. hensyntagen til sagens karakter, hensynet til medtiltalte, forurettede og andre vidner i sagen og hensyn til om tiltalte er under 18 år. Imidlertid bør hensynet til sagsbehandlingstiden efter lovændringen i 2018 vægtes tungere i den samlede afvejning.

Der er i lovbemærkningerne ikke angivet præcise frister for, hvor lang sagsbehandlingstiden må være, men der er, specielt i relation til indtrædende forsvarere, opstillet nogle generelle afvejningsregler om, hvor lang tids forsinkelse af sagens behandling en beskikkelse af den pågældende må indebære set i forhold til, at en anden forsvarer beskikkes. I sager som den foreliggende er denne frist fire uger, hvis retten har foreslået et passende antal tidspunkter for hovedforhandlingen, og ellers seks uger.

Det fremgår af sagen, at advokat A blev beskikket som forsvarer for T1 den 7. oktober 2020 efter hendes ønske.

Efter sagens oplysninger lægges det til grund, at Retten i Lyngby den 15. februar 2021 aflyste hovedforhandlingen den 28. april 2021 og først den 26. april 2021 kontaktede forsvareren, advokat A, vedrørende en ny berømmelse af hovedforhandlingen. Retten tilkendegav i den forbindelse, at retten agtede at beramme hovedforhandlingen den 31. maj og 1. juni 2021. Advokat A meddelte den 27. og 28. april 2021, at det ikke var muligt at give møde den 31. maj og 1. juni 2021, men bragte 9 dage i forslag i juni og juli samt 16 dage i forslag i august og september.

Retten i Lyngby har oplyst, at det ikke var muligt for retten at beramme sagen på de af advokat A foreslåede dage, og ved at fastholde advokat A som forsvarer ville sagsbehandlingstiden blive fire måneder længere, end den ellers ville have været.

Under disse omstændigheder finder Klageretten, at sagen må forventes forsinket med mere end seks uger ved advokat As deltagelse, og sammenholdt med, at der er tale om en sag, hvor T1 og to af de forurettede er under 18 år, finder Klageretten, at den samlede sagsbehandlingstid ved at fastholde advokat A som forsvarer vil overstige det acceptable.

Det er ikke oplyst, hvorfor byretten – efter den 15. februar 2021 at have aflyst den oprindeligt berammede hovedforhandling – først mere end to måneder senere rettede henvendelse til advokat A for at aftale et nyt tidspunkt for hovedforhandling godt en måned senere. Hverken dette forhold eller det forhold, at han tilbød en række andre datoer, hvor han kunne give møde, kan imidlertid føre til en anden vurdering.

Herefter finder Klageretten, at betingelserne i retsplejelovens § 736, stk. 1, nr. 2, jf. § 735, stk. 3, nr. 2, for at tilbagekalde beskikkelsen af advokat A som forsvarer for T1, er til stede, hvorfor Klageretten stadfæster kendelsen af 5. maj 2021.

Thi kendes for ret:

Retten i Lyngbys kendelse af 5. maj 2021 stadfæstes.